26/05/2023

Están falando do mozo
¿El que se suicidó?
Eu sei a historia de ese neno
É a nova de hoxe
É moi triste que un mozo moras
O taberneiro leu nova inquietante e falou co vagabundo no curruncho...
O home comenzou a narrar...
Alá polo 1830 se supo dunha beata que viu saír a un home do ventre da terra nun camposanto
Aquel vello era un acabado de nacer. Canto mellor ir de vello para mozo que de mozo para vello!
Decidiu vir así ao mundo e a terra o pariu...
Mentres o vagabundo contaba a historia, todos os parroquianos estaban atentos
... pasaron moitas cosas, o vello foi levado ao hospital, o vistieron e alimentaron e, pasado o tempo fíxose esmoleiro cando aprendeu a falar.
Ao principio todos se burlaban, sorrían e dubidaban, pero a cada momento interesábanse máis en escoitar...
O vello desidiú manter secreta aquela rara condición, que o facía máis mozo canto máis anos correran. Así podería vivir mellor a súa vida.
... Traballo de vello e fíxose rico para folgar de mozo. De os 50 a os 15 a súa vida foi a máis feliz...
A medida que avanzaba a narración máis distraidos estaban os ointes, atendendo aos detalles que desvelaban aínda que se lles facía difícil crer que algo así ocorrera en realidade
- Cando chegou a neno encomenzou a vida a selle ensarillar...
A derradeira vez que o atopei, Tiña el oito anos, andaba moi triste...
Pengaban, a demais, tanto no seu espírito de neno os recordos da súa vellez!
Logo encomenzou a escaravellar día e noite unha obseción Tremenda...
Contaballes o vagabundo facendo longas pausas, mentras pensaba...
Cando pasasen algúns anos... quen sabe que pasaría despois! A lactancia... E ó remate... Ou! O remate poñía espanto Ir alí devecendo ata se trocar primeiro nunha sambesuga e despois en pequenisima semente
O vagabundo ergueuse pensativo, coas mans nos petos e deu algúns pase¡ños...
Explícome, si, que se chimpase un tiro na sen, pobre rapaz
Todos escoitabam afervoadamente, o taberneiro ergueuse e púsoxe a mirar a redor cos ollos moi abertos...
O vagabundo desaparecera sen pagar